

Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

XIX Radom, 26 maja 1937 r. Nr. 8.

Spis treści.

CZĘŚĆ A.

Poz. 42.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 16 kwietnia 1937 r. Nr. 40 w sprawie formowania protokółów o odmowie uiszczenia dopłaty.

Sądy użalają się, że protokóły o odmowie uiszczenia dopłaty nie zawierają czytelnych imion i nazwisk oraz miejsc siedzib służbowych pracowników, którzy ujawnili nielegalnie jadącego podróżnego jak i tych, którzy sformowali protokół.

Opieszałość formujących protokóły wstrzymuje w sądach normalny bieg w postępowaniu i zwłokę w rozpoznaniu spraw.

Przypominając postanowienia p. 1 ustępu a), d) i e) zarządzenia okólnikowego Nr. 21 z dn. 1 lutego 1936 r. polecam protokóły sporządzać czytelnie bez żadnych skrótów, podając wyraźnie imię, nazwisko i miejsce siedziby służbowej tak pracownika ujawniającego bezbiletowego podróżnego, jako też formującego protokół.

Również pracownicy, sporządzający raporty, winni wskazywać w nich czytelnie swoje imię, nazwisko i stację macierzystą.

Pp. Zawiadowcom stacyj polecam sprawdzać protokóły odnośnie do ich przepisowego sformułowania i niedokładności usuwać przed odesłaniem do Dyrekcji.

Nr. IV. 2d/Orb/76/37.

Poz. 43.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 20 kwietnia 1937 r. Nr. 41 w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-jugosłowiańskiego.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 2 kwietnia 1937 r. (Monitor Polski Nr. 82 poz. 112),

począwszy od dnia 15 kwietnia 1937 r. obrót towarami pochodzącymi z polskiego obszaru celnego i towarami pochodzącymi z Jugosławii między polskim obszarem celnym a Jugosławią podlega kontroli specjalnej.

W celu wykonania tej kontroli przy odprawie celnej (ostatecznej, jak też warunkowej, dotyczącej czynnego lub biernego obrotu uszlachetniającego lub reparacyjnego) towarów pochodzących z polskiego obszaru celnego, a wywożonych do Jugosławii, wymagane będzie od stron przedstawienie świadectw rozrachunkowych, wystawionych na polskim obszarze celnym przez Polski Instytut Rozrachunkowy.

W związku z tym, przy przyjmowaniu do przewozu przesyłek przeznaczonych do Jugosławii należy uprzedzać zainteresowanych eksporterów o obowiązku przedstawiania świadectw rozrachunkowych. O dołączeniu względnie nie dołączeniu do dowodów przewozowych wzmiankowanego świadectwa nadawca winien uczynić w liście przewozowym odnośną adnotację.

Nr. IV. 1. h. Cl. 9/37/3.

Poz. 44.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, z dnia 30 kwietnia 1937 roku Nr. 42 w sprawie legitymacyj szkolnych dla szkół gdańskich.

Wobec odmiennej organizacji roku szkolnego w szkołach gdańskich, legitymacje szkolne wzoru Nr. 1a, dla szkół położonych na obszarze W. M. Gdańska będą drukowane z terminem ważności pierwszego półrocza do dnia 20 października, a drugiego półrocza do dnia 20 kwietnia.

Nr. IV. 2c. 38/293/37.

Poz. 45.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 12-go maja 1937 r. Nr. 43 w sprawie opłat za wykonanie wskazówek nadawcy w razie przeszkód w przewozie i w wydaniu przesyłek ekspresowych.

Wobec niejednolitego komentowania przez poszczególne stacje przepisów zawartych w §§ 62 — 64 TOI, co do pobierania opłat za wykonanie przez kolej wskazówek nadawcy w razie przeszkód w przewozie i w wydaniu przesyłek ekspresowych jak również opłat za wykonanie dodatkowych zleceń, wyjaśnia się, że opłaty, o których mowa, można pobierać tylko pod następującymi warunkami:

1) że dodatkowe zlecenie zostało złożone w formie przewidzianej w § 62 TOI na formularzu wzoru stanowiącego załącznik IV do TOI oraz
2) że takie dodatkowe zlecenie nie nastąpiło na skutek winy kolei (§ 62 TOI).

Natomiast za wskazówki nadawcy, udzielone na skutek przeszkód w przewozie lub wydaniu, bez zachowania formy dodatkowego zlecenia, kolej nie ma prawa pobierać żadnych opłat wobec braku odpowiedniego upoważnienia w §§ 63 i 64 TOI.

Jeżeli jednak nadawca, zawiadomiony o przeszkodzie w przewozie lub wydaniu przesyłki ekspresowej, składa formalne dodatkowe zlecenie zamiast wskazówki, wówczas za takie dodatkowe zlecenie należy pobrać opłatę, jeżeli jednak nie zachodzi wina kolei.

Ustalenie wzorów dla wskazówek zostanie dokonane w nowych przepisach Nr. H 1, do czasu zaś ich wydania należy używać formularzy H Nr. 236, analogicznie jak przy przesyłkach towarowych.

Nr. IV. 2c. 38/270/37.

Poz. 46.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, z dnia 12 maja 1937 r. Nr. 44 w sprawie wypełniania biletów odcinkowych, tygodniowych i miesięcznych.

W związku z otrzymaniem specjalnych stempli do oznaczania ważności biletów odcinkowych tygodniowych i miesięcznych, sposób postępowania przy wypełnianiu omawianych biletów ulegnie pewnym zmianom, a mianowicie:

Bilety tygodniowe wypełnia się atramentem stosownie do brzmienia rubryk. W rubryce: „od dnia......193....r. –– należy zawsze wpisywać datę poniedziałku, a w rubrycc: „do dnia......193....r.“ — datę niedzieli danego tygodnia, chociażby bilet nabyto nawet w połowie tygodnia. Daty oznaczać należy zawsze dwiema cyframi, poprzedzając cyfry dni od 1 do 9 cyfrą „0", np. 06, 07 itp. Oznaczenie miesięcy powinno nastąpić przy użyciu skrótów: „Sty., Lut., Marz., Kwie., Maj, Czer., Lip., Sier., Wrze., Paźdz., List., i Grud. W rubryce: „Nr. legitymacji.....“ należy wpisać numer posiadanej przez podróżnego legitymacji ustalonego wzoru do biletów tygodniowych lub dozwolonej legitymacji zastępczej. Rubryka: „Podpis właściciela......“ powinna być wypełniona w obecności kasjera.

Niezależnie od oznaczenia terminu ważności biletu tygodniowego jak wyżej, termin ten należy jeszcze oznaczyć przez odciśnięcie na przedniej stronie biletu stemplem kauczukowym, cyframi arabskimi liczby tygodnia i liczby roku, ważności biletu w formie ułamka, w liczniku — liczbę tygodnia, a w mianowniku — liczbę roku, np. $\frac{15}{37}$ Jednocyfrowe liczby muszą być poprzedzone zerem np. $\frac{09}{37}$

Jako pierwszy liczy się tydzień, rozpoczynający się **od pierwszego poniedziałku w**

miesiącu styczniu. W roku więc 1937 pierwszy tydzień liczył się od dnia 4 do dnia 10 stycznia, a tydzień od dnia 3 do dnia 9 maja liczyć się będzie jako osiemnasty.

Bilety miesięczne (zwykłe i uczniowskie) należy wypełniać również atramentem. Okres ważności tych biletów należy oznaczać przez odciskanie na stronie tytułowej biletu, przez tekst biletu, stemplem kauczukowym, nazwy miesięcy i liczby roku, na które bilet wydano. W liczniku należy umieszczać nazwy miesięcy, oznaczonych za pomocą pierwszych trzech liter, a w mianowniku liczby roku np. $\frac{\text{Kwi.}}{\text{37.}}$

Prócz tego okres ważności tych bitetów należy oznaczać jeszcze za pomocą dziurkowania odpowiednich rubryk szczypcami. Ponieważ jednak nie wszystkie stacje posiadają szczypce do dziurkowania biletów, to niezależnie od oznaczania okresu ważności tych biletów stemplem, jak podano wyżej, należy oznaczać jeszcze ten okres, zamiast dziurkowania, przez przekreślenie odpowiednich rubryk atramentem, po przekątnych na krzyż, grubymi kreskami, np. przy wydaniu biletu miesięcznego na m-c marzec 1937 r. należy: z cyfr, oznaczających miesiące, zakreślić „3“, a z liczb, oznaczających rok ważności — liczbę „1937“. Oznaczanie okresu ważności biletów miesięcznych przez kreślenie cyfr w inny sposób, np. przez skreślenie jedenastu cyfr miesięcy i pozostawienie cyfry miesiąca, w którym bilet jest ważny, niezakreślonej — jest niedopuszczalne. W razie ujawnienia przy kontroli w pociągu biletów okresowych niewłaściwie wypełnionych poleca się komunikować o tym raportami w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności służbowej.

Niezależnie od kasowania rubryk ważności biletu przez przekreślenie, poleca się jeszcze konduktorom rewizyjnym przecinać szczypcami te rubryki, przy pierwszej kontroli biletów.

Komplety stempli do oznaczania ważności biletów odcinkowych składają się: z 10 iu cyfr od 0 do 9 po sześć sztuk każdej cyfry, z 12-tu stempli ze skrótami miesięcy, oraz z dwóch oprawek do układania tekstów stempli, z których jedna służyć ma do oznaczania biletów tygodniowych, a druga do oznaczania biletów miesięcznych.

W komplety te będą zaopatrzone wszystkie stacje, wydające bilety odcinkowe. Gdyby która ze stacyj, wydających bilety odcinkowe, nie otrzymała kompletu stempli do dnia 1-go czerwca rb., to o przydział stempli należy wystąpić do Wydziału Handlowo-Taryfowego.

Nr.IV.2c.38/300/37.

Poz. 47.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 13 maja 1937 r. Nr. 45 w sprawie postępowania przy przejazdach podróżnych drogą, za którą przypada droższa opłata, niż za drogę wskazaną na bilecie.

Wobec niejednolitego komentowania Przep. Wyk IV do pkt. 3, § 17 TOI, wyjaśnia się, że w razie przejazdu podróżnego drogą, za którą przypada droższa opłata, niż za drogę wskazaną na bilecie, należy postępować w pociągu w sposób następujący:

Jeżeli podróżny zgadza się na uiszczenie dopłaty — należy pobrać różnicę pomiędzy ceną, jaka przypada za drogę użytą, według taryfy normalnej a ceną biletu, jaki posiada oraz dopłatę 1 złoty, ogółem jednak nie więcej, niż podwójną cenę tej różnicy, bez względu na to, czy o zamiarze zmiany kierunku przejazdu podróżny meldował uprzednio konduktorowi, czy też nie, gdyż przepisy § 17 nie zawierają zastrzeżeń, aby w tym przypadku podróżny obowiązany był o zamiarze zmiany kierunku przejazdów uprzedzać organa kolejowe.

Od podróżnych, korzystających z przejazdów za biletami ulgowymi, dopłatę za przejazd inną drogą należy pobierać na zasadach ustalonych w przepisach zawartych w §§ 46 i 47 TO.II.

Jeżeli podróżny odmawia uiszczenia należnej kolei dopłaty, podróżnego takiego należy traktować jak podróżnego bez ważnego biletu W protokóle o odmowie uiszczenia opłaty należy wskazać podwójną należność za przejazd podróżnego od punktu, z którego nastąpiła zmiana kierunku przejazdu, najmniej 5,00 zł. Bilet posiadany przez podróżnego w tych przypadkach należy zatrzymać i dołączyć do protokółu. Biletów jednakże na przejazdy wielokrotne, jak: okręgowych, odcinkowych, turystycznych, narciarskich, abonamentowych i t.p. zatrzymywać nie należy.

Odmiennie wszakże należy traktować przejazdy osób wojskowych, korzystających z taryfy wojskowej. Zgodnie z przepisami, zawartymi w ustępie (1), pkt. 5, rozdz. I, poz. 55 Instrukcji H 1-a, jeżeli podróżny jedzie do stacji przeznaczenia drogą inną, niż wskazana na bilecie, o ile posiadany dokument do tego uprawnia i jeżeli uprzedził o tym konduktora, należy stosować taryfę wojskową w pociągu bez pobierania dopłaty 1 złoty. Jeżeli jednak podróżny nie uprzedził konduktora o zamiarze zmiany kierunku przejazdu,

lub jeżeli odmawia uiszczenia dopłaty, ustalonej na podstawie ust. (1), pkt. 5, rozd. I, poz. 55 Instrukcji H 1-a. przy ustalaniu dopłaty należy stosować taryfę normalną na zasadach ogólnych, z tym odchyleniem, że podróżnych takich usuwać z pociągu nie należy, lecz należy dowieść ich do stacji przeznaczenia, a o niewłaściwym przejeździe złożyć odpowiedni raport. Nr.IV.2c.38/131/37.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Zarządzeń D. O. K. P. w Radomiu, ul. Słowackiego Nr. 17 — Biuro Personalne telefon Nr. 26-11.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w kraju: kwartalnie zł. 2, półrocznie — zł. 4, rocznie — zł. 8.
Cena każdego numeru 50 gr. do nabycia w Administracji Dz. Zarz. D. O K. P. Prenumeratę wpłaca się zgóry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku.

Cena ogłoszeń: za stronę 240 zł. Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach, dołączonych do Dziennika Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

Zakłady Drukarskie Sejmiku Radomskiego i S-ki 4426·37